

[Portal](#) > [Curtea de Apel TIMIȘOARA](#) > Informații dosar

Informații dosar

[Informații generale](#)

[Părți](#)

[Ședințe](#)

[Căi atac](#)

[Citare prin publicitate](#)

Informații generale

Nr. unic (nr. format vechi) : 1336/30/2025
Data inregistrării : 22.01.2026
Data ultimei modificări: 01.04.2026
Secție: Secția Contencios Administrativ și Fiscal
Materie: Contencios administrativ și fiscal
Obiect: anulare act emis de autorități publice locale
Stadiu procesual: Recurs

Părți

Nume	Calitate parte
DEMARK CONSTRUCT SRL	Recurent reclamant
CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA	Intimat pârât
DIRECTIA FISCALA A MUNICIPIULUI TIMISOARA	Intimat intervenient în interesul altei persoane

Ședințe

[01.04.2026](#)

Ora estimată: 09:00

Complet: R2

Tip soluție: Respinge cererea de recurs

Soluția pe scurt: Respinge recursul declarat de recurenta-reclamantă DEMARK CONSTRUCT SRL, împotriva Sentinței civile nr. 797/07.11.2025, pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 1336/30/2025, în contradictoriu cu intimatul-pârât CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și intimata - intervenientă DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA. Fără cheltuieli de judecată. Definitivă. Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea Grefei, azi, 01.04.2026.

Document: Hotărâre 418/2026 01.04.2026

Căi atac

Data declarare	Parte declarantă	Cale de atac
29/12/2025	DEMARK CONSTRUCT SRL,	Recurs

Citare prin publicitate

Nu există informații.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ
PIATA TEPES VODA NR.2
TIMISOARA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Destinatar:
CONSILIUL LOCAL AL
MUNICIPIULUI TIMISOARA
TIMIȘOARA, BD. C.D. LOGA, NR.1,
județului TIMIȘ

DOSARUL NR. 1336/30/2025

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: anulare act administrativ
Complet: c3nca

COMUNICARE
HOTĂRÂRE CIVILĂ

NR. 797/2025 DIN DATA DE 07 Noiembrie 2025

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 797/2025, pronunțată la data de 07 Noiembrie 2025, d
e către TRIBUNALUL TIMIȘ SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL.

Notă:

PREȘEDINTE TRIBUNALUL TIMIȘ
(ștampila)

Grefier,

M.B. 05.12.2025 13:57.35, nr. comunicare: 3 din 3

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 27 Octombrie 2025

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Gabriela BĂRĂGAN

GREFIER: Maria-Nicoleta BADERCA

Pe rol se află judecarea cererii de chemare în judecată formulate de către **reclamanta** DEMARK CONSTRUCT SRL, în contradictoriu cu **pârâta** CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA și intervenienta DIRECTIA FISCALA A MUNICIPIULUI TIMISOARA, având ca obiect - **anulare act administrativ**.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantă – avocat Ondina Pana, pentru pârât – consilier juridic Silaghi Cosmin, iar pentru intervenientă– consilier juridic Claudia Ciur.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, expunerea referatului cauzei de către grefierul de ședință, verificarea actelor și lucrărilor de la dosar, reprezentanta reclamantei depune la dosarul cauzei dovada cheltuielilor de judecată.

La interpelarea instanței cu privire la admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție accesorie, reprezentanta intervenientei apreciază că aceasta este admisibilă și, pentru aceste motive, solicită admiterea cererii.

Reprezentantul pârâtei solicită admiterea.

Reprezentanta reclamantei lasă la aprecierea instanței.

Instanța admite, în principiu, cererea de intervenție accesorie în favoarea pârâtului.

Instanța ia act că s-a renunțat la susținerea excepției lipsei de interes.

Reprezentanta intervenientei susține că a renunțat la excepția lipsei de interes, însă doar în raport cu partea din Hotărârea Consiliului Local care privea persoanele fizice. La acest termen, intervenienta invocă excepția lipsei de interes în raport cu precizarea de acțiune și raportat la dispozițiile care prevăd stabilirea impozitelor în ceea ce privește persoanele juridice, considerând că reclamanta, n-ar justifica un interes sub formularea prezentei acțiuni.

Reprezentantul pârâtei solicită admiterea.

Reprezentanta reclamantei arată că momentul la care se invocă excepția lipsei de interes această excepția este tardiv, întrucât Codul de procedură civilă prevede clar că excepțiile se invocă prin întâmpinare și, cel mai târziu, până la primul termen de judecată. În prezenta cauză nu este primul termen de judecată și s-au depus deja întâmpinări și note de ședință.

Reprezentanta intervenientei susține că excepția este admisibilă, întrucât reprezintă o excepție de ordine publică. De asemenea, arată că se află la primul termen de judecată la care participă efectiv în calitate de parte a prezentului dosar, motiv pentru care solicită respingerea excepției tardivității.

Reprezentantul pârâtei solicită respingerea excepției tardivității.

Reprezentanta intervenientei arată că, potrivit art. 1 din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care a fost vătămată într-un drept sau într-un interes legitim poate formula o acțiune în contencios administrativ prin care să solicite anularea actului, recunoașterea dreptului și repararea prejudiciului. Arată că situația reclamantei nu justifică

existența unui interes, întrucât, nefiind anulat actul administrativ prin care au fost stabilite obligațiile fiscale în sarcina acesteia, reclamanta nu poate obține repararea prejudiciului și recunoașterea dreptului. De asemenea, chiar în ipoteza anulării Hotărârii Consiliului Local, reclamanta nu ar putea solicita organului fiscal restituirea obligațiilor achitate, deoarece nu a contestat în termen decizia de impunere.

Reprezentantul pârâtei solicită admiterea.

Reprezentanta reclamantei arată că, deși este un nou mod de apărare al Direcției Fiscale, ridicat și în alte dosare, excepția invocată nu afectează interesul reclamantei. Aceasta apreciază că, potrivit articolului 1 din Legea contenciosului administrativ, există interes legitim, întrucât prin Hotărârile Consiliului Local i s-a creat un prejudiciu reclamantei. Prejudiciul constă în majorarea cuantumului taxelor, care la nivelul unui an fiscal poate ajunge la aproximativ 20.000 de lei, sumă semnificativă pentru o societate comercială.

Instanța respinge excepția tardivității.

Asupra excepției lipsei de interes, instanța o va respinge, apreciind că reclamanta a justificat interesul în formularea prezentei cereri de chemare în judecată, fiind vizată de prevederile Hotărârii Consiliului Local a cărei anulare se solicită.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Tribunalul acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

Arată că, prin cererea introductivă, a solicitat anularea a două hotărâri ale Consiliului Local, strâns legate între ele: Hotărârea nr. 511 din noiembrie 2024, care stabilește criteriile legale pentru majorarea taxelor și impozitelor locale stabilite prin Hotărârea nr. 709 din decembrie 2024. Reprezentanta reclamantei subliniază că Hotărârea care stabilește criteriile, ar trebui să determine condiții clare și reperi pentru clasificarea contribuabililor. Din punct de vedere logic, criteriile ar trebui să permită o clasificare între elemente similare. În opinia reclamantei, criteriile stabilite prin această hotărâre nu reprezintă altceva decât un „copy-paste” din bugetul Municipiului Timișoara. Astfel, majorările procentuale stabilite nu țin cont de situația concretă a contribuabililor, de exemplu diferențele între proprietăți nerezidențiale multiple sau unice, ceea ce ar constitui un criteriu economic real și proporțional. În aceste condiții, hotărârile contestate conduc la creșterea numărului societăților comerciale care ajung în procedura de faliment.

Pornind de la această situație, cealaltă hotărâre a Consiliului Local (nr. 709) este nelegală, fiind adoptată fără criterii clare și printr-o procedură formală repetitivă, similară hotărârilor adoptate anterior în 2022 și 2023, prin care s-a cerut majorarea impozitelor după dorința autorității publice.

Reprezentantul pârâtului solicită respingerea acțiunii, fără cheltuieli de judecată.

Reprezentanta intervenientei solicită respingerea acțiunii, fără cheltuieli de judecată.

Arată că, în stabilirea impozitelor și taxelor locale aferente anului fiscal 2025, Consiliul Local a ținut cont de hotărârile anterioare. Astfel, există două hotărâri distincte: prima stabilește criteriile și justifică necesitățile bugetare, iar a doua stabilește efectiv impozitele și taxele locale. Reprezentanta intervenientei subliniază că, potrivit anexei Hotărârii nr. 511/2024, Consiliul Local a justificat în mod detaliat necesitățile bugetare și a stabilit criteriile economice aplicabile.

Prin urmare, reprezentanta intervenientei consideră că ambele hotărâri ale Consiliului Local sunt legale și temeinice.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 396 al. 1 NCPC, urmează a amâna pronunțarea pentru data de 07.11.2025, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Amână pronunțarea la data de 07.11.2025, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică din 27.10.2025.

**Președinte,
GABRIELA BĂRĂGAN**

**Grefier,
MARIA-NICOLETA BADERCA**

Red. M.N.B / 27.10.2025

R O M Ȃ N I A

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 797/2025
Ședința publică de la 07 Noiembrie 2025
Completul compus din:
PREȘEDINTE GABRIELA BĂRĂGAN
Grefier MARIA NICOLETA BADERCA

Pe rol se află judecarea cererii de chemare în judecată formulată de către **reclamanta** DEMARK CONSTRUCT SRL, în contradictoriu cu **pârâta** CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA și intervenienta DIRECTIA FISCALA A MUNICIPIULUI TIMISOARA, având ca obiect - **anulare act administrativ**.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 27.10.2025, consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte din prezenta hotărâre, când, Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 07.11.2025, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL:

Deliberând, asupra cererii de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș, la data de 31.03.2025 sub dosar nr. **1336/30/2025** prin care a solicitat: anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr.511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art.489 alin. 1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025; anularea art. 2 din Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, cu cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamanta a arătat că prin HCLMT 709/23.12.2024 autoritatea deliberativă a Municipiului Timișoara a stabilit nivelul taxelor și impozitelor locale pentru anul 2025.

Reclamanta a precizat că această decizie de majorare a impozitelor și taxelor este motivată de autoritate, în principal, pe competența dată de legiuitor prin art. 489 alin. 1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale. Potrivit acestui act normativ „(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. 1”

Pentru a se „încadra” în cerințele stabilite de Codul fiscal, intimata va fi adoptat HCLMT 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025. În ceea ce privește această hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Timișoara, nu se poate să nu remarcăm caracterul artificial, repetitiv până la identitate cu 472/31.10.2023 și, mai ales, formal al acestui act normativ, al cărui unic scop este să justifice majorarea impozitelor și taxelor locale prin adoptarea unei cote adiționale.

Norma legală prevăzută de art.489 alin. 1-3 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal îi conferă autorității deliberative locale atributul posibilității de a stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale, dar stabilește cu claritate condițiile de exercitare a unei asemenea competențe.

Legiuitorul insistă că autoritatea deliberativă a administrației publice locale poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale în funcție „de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale...”. Actul normativ adoptat de Consiliul local al Municipiului Timișoara, recte HCLMT 511/19.11.2024 nu stabilește niciun criteriu. Acest act administrativ de autoritate cu caracter normativ prezintă, în fapt, motivația sau mai corect nevoia adoptării cotei/cotelor adiționale, prin aceea că „este evidentă necesitatea constituirii de resurse financiare la bugetul local ...fiind necesară o sumă de 1.200.038.780 lei și pentru că „în anul 2023 au fost aplicate cote adiționale în limita maximă de 50%...”. Această modalitate de legiferare nu doar că este pur formală, ci este și esențial lipsită de legalitate, aspect ce afectează direct și legalitatea HCLMT 709/23.12.2024.

Reclamanta a precizat că în conținutul actului nu se regăsește referirea la vreun „element de selecție” care ar determina ca anumiți contribuabili să plătească un impozit majorat pentru bunurile aflate în proprietatea acestora. Structura actului este extrem de simplă: 3 articole, din care doar art. 1 are caracter așa zis normativ: "Criteriile raportate la care se stabilesc cote adiționale la impozitele și taxele locale pentru anul 2025 sunt criteriile economice precum și necesitățile bugetare prevăzute în Anexa prezentei hotărâri, parte integrantă din aceasta".

Anexa la care se referă legiuitorul local nu este decât un extras din bugetul de cheltuieli al municipiului aferent secțiunii de dezvoltare și concluzionează - fără referire la vreun criteriu - că: „Ori, doar pentru realizarea obiectivelor de investiții este necesară o sumă de 1.116.792.350 lei, fiind astfel evidentă necesitatea constituirii de resurse financiare la bugetul local pentru dezvoltarea economică și socială a Municipiului Timișoara cel puțin la același nivel ca în anul 2024, marea majoritate a cauzelor care au dus la creșterea cheltuielilor în anul 2024 urmând a se menține și în anul 2025, la acestea concurând trendul crescător al preturilor la nivel național în ceea ce privește utilitățile, materiile prime, carburanții, produsele și serviciile, aspecte cu impact negativ asupra bugetului necesar dezvoltării economice și sociale în cadrul Municipiului Timișoara."

Pe cale de consecință, majorarea impozitului pe clădirile nerezidențiale și pe mijloacele de transport s-a făcut în lipsa unor criterii dintre cele prevăzute de art.489 alin. 1) cod fiscal. Adoptarea formală a unei hotărâri care declarativ ar fi trebuit să stabilească aceste criterii nu poate fi de natură să înlăture acest profund viciu de nelegalitate al art.2 din HCLMT 709/23.12.2024 .

Reclamanta a arătat că, chiar dacă, de această dată, cota adițională pentru clădiri este doar de 31% din cota de impozit stabilită față de anii anteriori, aceasta se extinde asupra tuturor persoanelor fizice și persoanelor juridice care au în proprietate clădiri nerezidențiale. Reclamanta a precizat că, mai mult, atât persoanele fizice, cât și cele juridice datorează pentru mijloacele de transport deținute un impozit majorat cu cota adițională față de nivelul impozitului stabilit. Reclamanta a reținut că este dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili impozitele datorate bugetului de stat, precum și cuantumul acestora, în funcție de situațiile conjuncturale și, evident, în raport cu situația economico-financiară a țării în anumite perioade. Reclamanta a considerat că, deși legea recunoaște organelor decizionale deplina libertate de a stabili impozite, taxe și cuantumul acestora, această libertate este condiționată de caracterul rezonabil și echitabil al măsurilor adoptate. Reclamanta a susținut că autoritatea locală municipală a ignorat condiția de rezonabilitate și echitate și că, pe de altă parte, situațiile conjuncturale deosebite au fost transformate în regulă, astfel încât, în ultimii cel puțin șase ani, cota adițională – excedentară de fapt – a devenit regulă, fără a se căuta rațiuni justificate pentru transformarea potestativului din norma de reglementare într-un drept absolut.

Potrivit jurisprudenței române, dar și europene, măsura legală instituită trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit, respectiv constituirea de resurse financiare la bugetul local. Cu toate acestea, dispozițiile legale au rolul de-a permite autorităților locale să majoreze cotele de impozitare pe baza unor criterii precum: cele economice, sociale, geografice, precum și a necesităților bugetare locale.

Așa zisele criterii la care face referire organul deliberativ în adoptarea acestui act administrativ de autoritate cu caracter normativ nu există. Nu au fost identificate criteriile potrivit cărora, atât persoanele fizice cât și juridice, pentru toate clădirile nerezidențiale, trebuie să plătească o cotă majorată de impozit. În lipsa unor criterii de stabilire a unei categorii sau alta, norma adoptată este abuzivă, contrară legii și principiilor politicii fiscale europene și naționale.

Reclamanta a apreciat că, în altă ordine de idei, autoritatea deliberativă a perseverat în nerespectarea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003, întrucât în documentele publicate pe site-ul UAT Timișoara privind adoptarea acestor acte administrative normative nu se regăsește consultarea publică pentru niciuna dintre aceste hotărâri. Reclamanta a afirmat că, expunând aceste motive, a înregistrat sub nr. MTM2025-010084 o solicitare de revocare a HCLMT 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, precum și de revocare a art. 2 din HCLMT 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025.

Reclamanta a arătat că, foarte succint, autoritatea locală i-a comunicat faptul că „în urma analizei aspectelor semnalate de dvs., în cadrul ședinței în plen din data de 25.03.2025, consilierii municipali au decis menținerea hotărârii în cauză”. Reclamanta a avut în vedere că, din textul comunicat, se desprinde concluzia că ar fi fost supusă analizei doar HCLMT 709/23.12.2024, nu și HCLMT 511/19.11.2024. Reclamanta a precizat că, pentru dovedirea acestor aspecte, înțelege să se folosească de proba cu înscrisuri, solicitând instanței să oblige intimata la depunerea dosarului administrativ.

Având în vedere toate aceste critici, reclamanta a solicitat admiterea cererii și dispunerea anulării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, anularea art. 2 din Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, precum și acordarea cheltuielilor de judecată.

Poziția procesuală a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Timișoara a fost exprimată prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 06.05.2025, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nelegală, nefondată și neîntemeiată.:

Pârâtul a invocat în primul rând, excepția lipsei de interes a reclamantei deoarece aceasta nu justifică un interes legal în solicitarea sa adresată instanței de judecată de a dispune anularea, în întregime, a dispozițiilor art. 2 din HCLMT nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025.

Potrivit dispozițiilor art. 32 din Codul de procedură civilă, orice cerere în justiție poate fi formulată și susținută doar dacă autorul acesteia justifică un interes.

Astfel, pârâtul a arătat că în ceea ce privește majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și în ceea ce privește majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele fizice, reclamanta nu justifică un interes în formularea prezentei acțiuni, justificarea unui interes fiind o condiție esențială în formularea oricărei cereri în justiție. Așa cum se poate observa, reclamanta este o persoană juridică, sens în care dispoziția privind majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și dispoziția privind majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele fizice, dispoziții cuprinse în art. 2 din HCLMT nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, nu îi sunt aplicabile acesteia.

De asemenea, pârâta a arătat și faptul că interesul de a acționa trebuie să fie, potrivit dispozițiilor art. 33 din Codul de procedură civilă, determinat, legitim, personal, născut și actual, ori, în condițiile menționate mai sus, reclamanta nu poate justifica un asemenea interes raportat la niște dispoziții legale care nu îi sunt aplicabile acesteia. Mai mult, arătăm și faptul că, potrivit dispozițiilor art. 2, alin. 1, lit. a din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, prin persoană vătămată - persoana care este îndreptățită să formuleze o acțiune în contencios administrativ - se înțelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, ori reclamanta nu poate fi considerată vătămată într-un drept sau interes legitim printr-o dispoziție care prevede majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și printr-o dispoziție care prevede majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele fizice, dispoziții care nu îi sunt aplicabile acesteia.

Pe fondul cauzei, în ceea ce privește majorarea cu o cotă adițională de 31% din cota de impozit a impozitului/taxei pe clădirile nerezidențiale, datorat/datorată de persoanele juridice și în ceea ce privește majorarea cu o cotă adițională de 50% față de nivelul impozitului stabilit a impozitului pe mijloacele de transport datorat de persoanele juridice, arătăm următoarele: în conformitate cu prevederile art. 489, alin. 1-3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal: "Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene (1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b). (2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% față de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu. (3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale."

Raportat la prevederile art. 489, alin. 1 și alin. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, autoritatea deliberativă, la propunerea autorității executive, are competența de a stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale în funcție de criteriile indicate expres de legiuitor în cuprinsul normei juridice, precum și de necesitățile bugetare locale, autoritatea deliberativă urmând a stabili prin hotărâre, raportat la criteriile prevăzute expres de legiuitor, care dintre aceste criterii sunt cele care stau la baza stabilirii de cote adiționale.

Prin art. 2, lit. a și lit. b din HCLMT nr. 709/2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, autoritatea deliberativă a administrației publice locale a hotărât majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice cu cotă adițională de 31% și majorarea impozitului pe mijloacele de transport datorat de persoanele juridice cu cotă adițională de 50%, astfel: "Art. 2: Pentru anul 2025, având în vedere criteriile economice, precum și necesitățile bugetare adoptate prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, se majorează impozitele și taxele locale, prin aplicarea de cote adiționale, după cum urmează: a) Impozitul/taxa pe clădirile nerezidențiale, datorat/datorată de persoanele fizice sau de persoanele juridice, se majorează cu o cotă adițională de 31% din cota de impozit stabilită la art. 1 alin. 2 din prezenta hotărâre; b) Impozitul pe mijloacele de transport datorat de persoanele fizice sau de persoanele juridice se majorează cu o cotă adițională de 50% față de nivelul impozitului stabilit."

Pârâta a arătat că, din cuprinsul art. 2 din HCLMT nr. 709/2024 - rezultă expres că pentru anul 2025 majorarea are în vedere criteriile economice detaliate, precum și necesitățile bugetare stabilite anterior de către Consiliul Local prin HCLMT nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, prevăzute și motivate pe larg în Anexa la această hotărâre.

De asemenea, la aliniatul 23 și 24 al actului administrativ cu caracter normativ în cauză, se prevede expres printre motivele de adoptare: „(...) Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, respectiv criteriile economice, precum și necesitățile bugetare stabilite în cuprinsul acesteia; (...) necesitatea asigurării veniturilor proprii ale bugetului local din impozite și taxe locale".

În aceste condiții, rezultă că pentru anul 2025, criteriile raportat la care se stabilesc cotele adiționale la impozitele și taxele locale sunt cele hotărâte prin HCLMT nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, acestea fiind criteriile economice, precum și necesitățile bugetare prevăzute în Anexa hotărârii, parte integrantă din aceasta.

În aceste condiții, susținerile reclamantei apar ca neîntemeiate. La emiterea HCLMT nr. 709/2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, a stabilit o cotă adițională de 31% la impozitul pe clădirile nerezidențiale și o cotă adițională de 50% la impozitul pe mijloacele de transport, cote care se încadrează în limitele prevăzute la art. 489, alin. 2

din Codul fiscal, în funcție de necesitățile bugetare și criteriile economice hotărâte detaliat și în concret de către autoritatea deliberativă prin HCLMT nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, fiind astfel respectate prevederile art. 489, alin. 1-3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. De asemenea, în ceea ce privește solicitarea reclamantei adresată instanței de judecată de a dispune anularea HCLMT nr. 511/2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, învederăm următoarele:

Având în vedere că pentru anul 2025 criteriile de majorare raportat la care s-au stabilit cotele adiționale la impozitele și taxele locale prin HCLMT nr. 709/2024 sunt cele hotărâte prin HCLMT nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, act administrativ cu caracter normativ adoptat în urma proiectului inițiat de către Primarul Municipiului Timișoara cu sprijinul Direcției Economice în calitate de compartiment de specialitate, învederăm că în speță competența în formularea unui punct de vedere cu privire la criteriile și necesitățile bugetare care se regăsesc în cuprinsul HCLMT nr. 511/19.11.2024 nu aparține instituției noastre, ci Direcției Economice în calitate de compartiment de specialitate.

Deși formularea unui punct de vedere nu intră în sfera de atribuții a Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, totuși putem preciza faptul că, contrar celor susținute de către reclamantă în sensul că Actul normativ adoptat de către Consiliul Local al Municipiului Timișoara, recte HCLMT 511/19.11.2024, nu stabilește niciun criteriu", în Anexa Hotărârii nr. 511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025 sunt prezentate în concret și, în mod detaliat, atât necesitățile bugetare pentru anul 2025, cât și criteriile economice avute în vedere pentru stabilirea de cote adiționale la impozitele și taxele locale. Astfel, în ceea ce privește justificarea necesităților bugetare ale Consiliului Local pentru anul 2025, în Anexa HCLMT nr. 511/19.11.2024, anexa care face parte integrantă a acesteia, se prevăd următoarele: „Conform art. 5, alin. 1, lit. a din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, actualizată: (1) Veniturile bugetare locale se constituie din: a) venituri proprii, formate din: impozite, taxe, contribuții, alte vărsăminte, alte venituri și cote defalcate din impozitul pe venit; Conform art. 16, alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, actualizată: (1) Unitățile administrativ-teritoriale au dreptul la resurse financiare suficiente, pe care autoritățile administrației publice locale le pot utiliza în exercitarea atribuțiilor lor, pe baza și în limitele prevăzute de lege. (2) Autoritățile administrației publice locale au competența stabilirii nivelurilor impozitelor și taxelor locale, în condițiile legii. Conform prevederilor art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, ordonatorul principal de credite trebuie să asigure în totalitate cheltuielile secțiunii de funcționare a bugetului local.

Rata crescută a inflației din ultimii ani afectează negativ bugetul Municipiului Timișoara, în sensul creșterii tuturor cheltuielilor efectuate pentru realizarea atribuțiilor administrației locale.

Principalul obiectiv al administrației publice locale a Municipiului Timișoara este asigurarea dezvoltării locale, în conformitate cu prevederile și obligațiile legale și cu mandatul primit din partea cetățenilor. În acest context, se remarcă necesitatea realizării unor obiective de investiții care să asigure dezvoltarea durabilă a Municipiului și prestarea unor servicii de înaltă calitate pentru toți membrii comunității locale. Realizarea acestor obiective de investiții necesită importante resurse financiare, care nu pot fi acoperite de un nivel al veniturilor bugetului local similar cu cel al anilor precedenți. Conform bugetului Municipiului Timișoara pe anul 2024, rectificat și aprobat prin H.C.L. nr. 351 din 13.08.2024, cheltuielile bugetului local aferent secțiunii de dezvoltare se prezintă astfel:

Investițiile cuprinse în bugetul pe anul 2024 sunt în curs de realizare în diferite etape (studii, proiectare, realizare propriu-zisă), majoritatea acestora desfășurându-se pe parcursul mai multor ani, dar sunt și investiții care urmează a fi demarate și derulate în anii următori, conform necesităților de dezvoltare a Municipiului Timișoara hotărâte de Consiliul Local. O responsabilitate majoră a autorităților administrației publice locale este aceea de asigurare a continuității serviciilor de utilități

publice, de salubritate, iluminat stradal, reparații infrastructură și imobile, transport în comun, încălzire în sistem centralizat, cultură etc. Ponderile cele mai mari în cadrul cheltuielilor operaționale le au cheltuielile cu serviciile publice, cheltuielile cu unitățile de învățământ, serviciul datoriei publice locale, funcționarea instituțiilor publice și asistența socială.

Pârâta a menționat faptul că în această perioadă Municipiul Timișoara a efectuat plăți consistente într-un ritm accelerat pentru asigurarea funcționării sistemului centralizat de termoficare în contextul creșterii galopante a prețului la gaze naturale, afectând negativ în acest sens atât continuitatea celorlalte servicii de utilități publice (salubritate, iluminat stradal, reparații infrastructură și imobile, transport în comun, cultură etc), cât și a altor proiecte majore pentru oraș aflate în execuție și implementare.

Totodată, au fost alocate resurse substanțiale pentru finanțarea cheltuielilor materiale în condițiile creșterii generalizate a prețurilor, îndeosebi a celor cu energia și combustibilii, la toate unitățile publice aflate în subordinea Municipiului Timișoara. Menționăm faptul că avem în subordine un număr de 73 ordonatori de credite (1 unitate a autorității publice, 1 unitate de ordine publică, 60 unități de învățământ, 6 unități de cultură-sport, 3 unități medicale, 1 unitate de asistență socială, 1 unitate în domeniul dezvoltării publice) și asigurăm cheltuielile de funcționare ale acestora, fiind alocate resurse financiare importante pentru salarii, utilități, bunuri, servicii și investiții.

În prezent, se află în implementare un număr de 78 proiecte cu finanțare externă nerambursabilă pentru care trebuie să se asigure cofinanțarea bugetului local, precum și plata cheltuielilor neeligibile. Din punct de vedere economic, cele mai mari surse de venit la bugetul local provin din impozitul pe clădiri și din impozitul pe mijloacele de transport. În ceea ce privește impozitul pe clădiri, pârâtul a precizat importanță ca mărime a veniturilor, impozitul datorat pentru clădirile nerezidențiale, care sunt în principiu destinate desfășurării unei activități economice și excedă nevoilor de locuit ale contribuabililor.

Pârâtul a arătat că în anul 2024, veniturile preconizate a fi obținute din impozite și taxe locale sunt în suma totală de 234.278.920 lei, conform H.C.L. nr. 34/22.02.2024, în condițiile în care la impozitul pe clădirile nerezidențiale și la impozitul pe mijloacele de transport au fost aplicate cote adiționale în limita maximă de 50% prevăzută de legiuitor. Ori, doar pentru realizarea obiectivelor de investiții este necesară o sumă de 1.116.792.350 lei, fiind astfel evidentă necesitatea constituirii de resurse financiare la bugetul local pentru dezvoltarea economică și socială a Municipiului Timișoara cel puțin la același nivel ca în anul 2024, marea majoritate a cauzelor care au dus la creșterea cheltuielilor în anul 2024 urmând a se menține și în anul 2025, la acestea concurând trendul crescător al prețurilor la nivel național în ceea ce privește utilitățile, materiile prime, carburanții, produsele și serviciile, aspecte cu impact negativ asupra bugetului necesar dezvoltării economice și sociale în cadrul Municipiului Timișoara.

În ceea ce privește adoptarea criteriilor, pârâta a arătat faptul că, tot prin HCLMT nr. 511/19.11.2024, Consiliul Local al Municipiului Timișoara, în Anexa acestei hotărâri, anexa care face parte integrantă a acesteia, a hotărât dintre criteriile prevăzute de către legiuitor, criteriile economice constând în: „relevanța surselor de venit în structura bugetului local, respectiv ponderea substanțială a impozitului pe clădirile nerezidențiale și mijloacele de transport în cadrul veniturilor proprii ale bugetului local; tipul/destinația nerezidențială a clădirii sau utilizarea clădirii/unui spațiu din aceasta în scop nerezidențial; costul menținerii infrastructurii pe raza Municipiului Timișoara, în special în ceea ce privește infrastructura rutieră necesară circulației mijloacelor de transport”.

Astfel, contrar susținerilor reclamantei, criteriile economice adoptate de către Consiliul Local al Municipiului Timișoara sunt detaliate, în concret, în cuprinsul Anexei la HCLMT nr. 511/19.11.2024, anexa care face parte integrantă a acesteia, susținerile acesteia apărând, astfel, ca fiind neîntemeiate.

Totodată, pârâta a arătat că, în ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, faptul că, contrar celor susținute de către reclamantă în sensul că: „în documentele publicate pe site-ul UAT Timișoara privind adoptarea acestor acte administrative normative nu regăsim consultarea publică pentru niciuna dintre aceste hotărâri”, din consultarea documentelor existente pe site-ul

www.primariatm.ro, la secțiunea Transparență, Dezbateri și consultări publice, Dezbateri publice în 2024, rezultă faptul că a avut loc dezbateri publică din data de 10.12.2024. Minuta dezbaterii publice din data de 10.12.2024 referitoare la proiectul de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025 se regăsește atașată anunțului privind organizarea acestei dezbateri publice.

Pentru toate aceste motive, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamantă, ca nelegală, nefondată și neîntemeiată.

În probațiune, înscrisuri.

Pârâtul a solicitat judecarea cauzei conform art. 223 din Codul de Procedură Civilă.

La data de 27.05.2025 DIRECTIA FISCALA A MUNICIPIULUI TIMISOARA a depus **cerere de intervenție** accesorie în favoarea Consiliului Local Al Municipiului Timișoara prin care a solicitat admiterea în principiu a prezentei cereri de intervenție accesorie.

În fapt, instituția intervenientă a arătat că justifică un interes în formularea prezentei cereri având în vedere faptul ca acesta este un serviciu public cu personalitate juridică aflat sub autoritatea Primarului Municipiului Timișoara, înființată în baza Hotărârii Consiliului Local nr. 125/24.04.2007, având ca obiect de activitate stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și executarea silită a creanțelor bugetare, soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale.

Raportat la atribuțiile instituției interveniente, acesta a arătat faptul că este cea care are obligația de a pune în aplicare HCLMT nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, stabilirea impozitelor și/sau a taxelor locale aferente anului fiscal 2025 în sarcina contribuabililor persoane fizice și juridice care dețin în proprietate clădiri nerezidentiale sau mijloace de transport fiind efectuată de către instituția noastră în baza dispozițiilor acestei hotărâri de consiliu local prin aplicarea cotelor adiționale ce fac obiectul prezentului litigiu.

Astfel, având în vedere faptul ca interesul acesteia este unul determinat, legitim, personal, născut și actual care rezida din atribuțiile pe care trebuie sa le îndeplinească și anume de a proceda la stabilirea impozitelor și taxelor locale datorate bugetului local al Municipiului Timișoara cu respectarea hotărârilor date de către Consiliul Local al Municipiului Timișoara, acesta a considerat ca prezenta cerere de intervenție accesorie este admisibilă și, pe cale de consecință, a solicitat admiterea ei în principiu.

Pe fondul litigiului, instituția intervenientă a solicitat respingerea prezentei acțiunii formulate împotriva Consiliului Local al Municipiului Timișoara raportat la următoarele dispoziții legale:

În primul rând, instituția intervenientă a invocat excepția lipsei de interes al reclamantei în ceea ce privește solicitarea sa adresată instanței de judecată de a dispune anularea, în întregime, a dispozițiilor art. 2 din HCLMT nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025. Astfel, așa cum rezulta din cuprinsul acțiunii formulate de către reclamanta, aceasta solicita instanței de judecată sa dispună anularea, în întregime, a art. 2 din HCLMT nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025, și nu doar anularea acestuia, în parte, în ceea ce privește majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidentiale aflate în proprietatea persoanelor juridice și în ceea ce privește majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 32 din Codul de procedura civilă, orice cerere în justiție poate fi formulată și susținută doar dacă autorul acesteia justifică un interes.

Astfel, instituția intervenientă a arătat faptul ca în ceea ce privește majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidentiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și în ceea ce privește majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele fizice, reclamanta nu justifică un interes în formularea prezentei acțiunii, justificarea unui interes fiind o condiție esențială în formularea oricărei cereri în justiție.

Așa cum se poate observa, reclamanta este o persoană juridică sens în care dispoziția privind majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidentiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și dispoziția privind majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele fizice,

dispoziții cuprinse în 2 din HCLMT nr. 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025 nu ii sunt aplicabile acesteia.

De asemenea, instituția intervenientă a arătat faptul ca interesul de a acționa trebuie sa fie, potrivit dispozițiilor art. 33 din Codul de procedura civila, determinat, legitim, personal, născut și actual ori, în condițiile menționate mai sus, reclamanta nu poate justifica un asemenea interes raportat la niște dispoziții legale care nu ii sunt aplicabile acesteia. Mai mult, acesta a arătat și faptul că potrivit dispozițiilor art. 2, alin. 1, lit. a din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, prin persoană vătămată - persoana care este îndreptățită sa formuleze o acțiune în contencios administrativ - se înțelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, ori reclamanta nu poate fi considerata vătămata într-un drept sau interes legitim printr-o dispoziție care prevede majorarea impozitului/taxei pe clădirile nerezidentiale aflate în proprietatea persoanelor fizice și printr-o dispoziție care prevede majorarea impozitului pe mijloace de transport datorat de către persoanele fizice, dispoziții care nu ii sunt aplicabile acesteia.

În al doilea rând, în ceea ce privește în ceea ce privește majorarea cu o cota adițională de 31% din cota de impozit a impozitului/taxei pe clădirile nerezidentiale, datorat/datorata de persoanele juridice și în ceea ce privește majorarea cu o cota adițională de 50% fata de nivelul impozitului stabilit a impozitului pe mijloacele de transport datorat de persoanele juridice, arătam instanței de judecata următoarele:

Instituția intervenientă a arătat faptul ca, din cuprinsul art.2 din HCLMT nr.709/2024 rezulta expres ca pentru anul 2025 majorarea are în vedere criteriile economice detaliate precum și necesitățile bugetare stabilite anterior de către Consiliul local prin HCLMT nr.511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art.489, alin. 1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, prevăzute și motivate pe larg în Anexa la aceasta hotărâre.

De asemenea, la aliniatul 23 și 24 al actului administrativ cu caracter normativ în cauza, se prevede expres printre motivele de adoptare: „(...) Hotărârea Consiliului Local a Municipiului Timișoara nr.511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art.489 alin.1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, respectiv criteriile economice, precum și necesitățile bugetare stabilite în cuprinsul acesteia; (...) necesitatea asigurării veniturilor proprii ale bugetului local din impozite și taxe locale ”.

În aceste condiții, rezulta ca pentru anul 2025, criteriile raportat la care se stabilesc cotele adiționale la impozitele și taxele locale sunt cele hotărâte prin HCLMT nr.511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art.489, alin. 1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, acestea fiind criteriile economice precum și necesitățile bugetare prevăzute în Anexa hotărârii, parte integranta din aceasta.

În al treilea rând, în ceea ce privește solicitarea reclamantei adresata instanței de judecata de a dispune anularea HCLMT nr. 511/2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art. 489, alin. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, instituția intervenientă a arătat următoarele:

Contrar celor susținute de către reclamanta în sensul ca „Actul normativ adoptat de către Consiliul local al Municipiului Timișoara, recte HCLMT 511/19.11.2024 nu stabilește nici un criteriu”, instituția intervenientă a precizat că în Anexa Hotărârii nr.511/19.11.2024 privind stabilirea criteriilor prevăzute la art.489, alin. 1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025 sunt prezentate în concret și, în mod detaliat, atât necesitățile bugetare pentru anul 2025 precum și criteriile economice avute în vedere pentru stabilirea de cote adiționale la impozitele și taxele locale.

Conform prevederilor art.49 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, ordonatorul principal de credite trebuie să asigure în totalitate cheltuielile secțiunii de funcționare a bugetului local.

Principalul obiectiv al administrației publice locale a Municipiului Timișoara este asigurarea dezvoltării locale, în conformitate cu prevederile și obligațiile legale și cu mandatul primit din partea cetățenilor. În acest context, se remarcă necesitatea realizării unor obiective de investiții care

să asigure dezvoltarea durabilă a Municipiului și prestarea unor servicii de înaltă calitate pentru toți membrii comunității locale.

Astfel, instituția intervenientă a precizat că realizarea acestor obiective de investiții necesită importante resurse financiare, care nu pot fi acoperite de un nivel al veniturilor bugetului local similar cu cel al anilor precedenți. Conform bugetului Municipiului Timișoara pe anul 2024 rectificat și aprobat prin H.C.L. nr. 351 din 13.08.2024, cheltuielile bugetului local aferent secțiunii de dezvoltare se prezintă astfel: investițiile cuprinse în bugetul pe anul 2024 sunt în curs de realizare în diferite etape (studii, proiectare, realizare propriu-zisă), majoritatea acestora desfășurându-se pe parcursul mai multor ani, dar sunt și investiții care urmează a fi demarate și derulate în anii următori, conform necesităților de dezvoltare a Municipiului Timișoara hotărâte de Consiliul Local. O responsabilitate majoră a autorităților administrației publice locale este aceea de asigurare a continuității serviciilor de utilități publice, de salubritate, iluminat stradal, reparații infrastructură și imobile, transport în comun, încălzire în sistem centralizat, cultură etc. Ponderile cele mai mari în cadrul cheltuielilor operaționale le au cheltuielile cu serviciile publice, cheltuielile cu unitățile de învățământ, serviciul datoriei publice locale, funcționarea instituțiilor publice și asistența socială.

Totodată instituția intervenientă a mai precizat că au fost alocate resurse substanțiale pentru finanțarea cheltuielilor materiale în condițiile creșterii generalizate a prețurilor, îndeosebi a celor cu energia și combustibilii, la toate unitățile publice aflate în subordinea Municipiului Timișoara. Menționăm faptul că avem în subordine un număr de 73 ordonatori de credite (1 unitate a autorității publice, 1 unitate de ordine publică, 60 unități de învățământ, 6 unități de cultură-sport, 3 unități medicale, 1 unitate de asistență socială, 1 unitate în domeniul dezvoltării publice) și asigurăm cheltuielile de funcționare ale acestora, fiind alocate resurse financiare importante pentru salarii, utilități, bunuri, servicii și investiții. Astfel, în prezent se afla în implementare un număr de 78 proiecte cu finanțare externă nerambursabilă pentru care trebuie să se asigure cofinanțarea bugetului local precum și plata cheltuielilor neeligibile. Din punct de vedere economic, cele mai mari surse de venit la bugetul local provin din impozitul pe clădiri și din impozitul pe mijloacele de transport. În ceea ce privește impozitul pe clădiri, prezintă importanță ca mărime a veniturilor, impozitul datorat pentru clădirile nerezidențiale, care sunt în principiu destinate desfășurării unei activități economice și exced nevoilor de locuit ale contribuabililor.

Instituția intervenientă a precizat că în anul 2024, veniturile preconizate a fi obținute din impozite și taxe locale sunt în suma totală de 234.278.920 lei, conform H.C.L. nr. 34/22.02.2024, în condițiile în care la impozitul pe clădirile nerezidențiale și la impozitul pe mijloacele de transport au fost aplicate cote adiționale în limita maximă de 50% prevăzută de legiuitor. Ori, doar pentru realizarea obiectivelor de investiții este necesară o sumă de 1.116.792.350 lei, fiind astfel evidentă necesitatea constituirii de resurse financiare la bugetul local pentru dezvoltarea economică și socială a Municipiului Timișoara cel puțin la același nivel ca în anul 2024, marea majoritate a cauzelor care au dus la creșterea cheltuielilor în anul 2024 urmând a se menține și în anul 2025, la acestea concurând trendul crescător al prețurilor la nivel național în ceea ce privește utilitățile, materiile prime, carburanții, produsele și serviciile, aspecte cu impact negativ asupra bugetului necesar dezvoltării economice și sociale în cadrul Municipiului Timișoara. În ceea ce privește adoptarea criteriilor, arătăm faptul că, tot prin HCLMT nr.511/19.11.2024, Consiliul Local al Municipiului Timișoara, în Anexa acestei hotărâri, anexa care face parte integrantă a acesteia a hotărât dintre criteriile prevăzute de către legiuitor, criterii economice acestea constând în „: relevanta surselor de venit în structura bugetului local, respectiv ponderea substanțială a impozitului pe clădirile nerezidențiale și mijloacele de transport în cadrul veniturilor proprii ale bugetului local; tipul/destinația nerezidențială a clădirii sau utilizarea clădirii/unui spațiu din aceasta în scop nerezidențial; costul menținerii infrastructurii pe raza Municipiului Timișoara, în special în ceea ce privește infrastructura rutieră necesară circulației mijloacelor de transport”.

Astfel, contrar susținerilor reclamantei, instituția intervenientă a susținut că criteriile economice adoptate de către Consiliul Local al Municipiului Timișoara, sunt detaliate, în concret, în cuprinsul Anexei la HCLMT nr.511/19.11.2024, anexa care face parte integrantă a acesteia, susținerile acesteia apărând, astfel, ca fiind neîntemeiate.

În al patrulea rând, în ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor art.7 din Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică instituția intervenientă a precizat faptul că, contrar celor susținute de către reclamanta în sensul că: " în documentele publicate pe site-ul UAT Timișoara privind adoptarea acestor acte administrative normative nu regăsim consultarea publică pentru niciuna dintre aceste hotărâri", din consultarea documentelor existente pe site-ul www.primariatm.ro, la secțiunea Transparența, Dezbateri și consultări publice, Dezbateri publice în 2024, rezulta faptul că a avut loc dezbaterea publică din data de 10.12.2024, Minuta dezbaterii publice din data de 10.12.2024 referitoare la proiectul de hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025 regasindu-se atașată anunțului privind organizarea acestei dezbateri publice.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 61-67 din Codul de procedură civilă precum și pe celelalte dispoziții legale menționate în cuprinsul acesteia.

La data de 23.05.2025 reclamanta a depus **precizare de acțiune și răspuns la întâmpinare.**

A. Prin *precizare de acțiune* reclamanta a precizat petitul 2 din cererea introductivă astfel: anularea art. 2 din Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara 709/23.12.2024 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale în Municipiul Timișoara pentru anul 2025 în ceea ce privește referința la persoanele juridice.

B. Prin *răspuns la întâmpinare* reclamanta a solicitat respingerea excepției lipsei de interes a subscrisei privind anularea integrală a dispozițiilor art.2 din HCMT 709/23.12.2024, având în considerare precizările supra formulate. Cu toate acestea, trebuie remarcată formularea relativ ambiguă a normei supusă controlului de contencios administrativ, care a integrat atât persoanele fizice cât și persoanele juridice prin utilizarea conjuncției disjunctive "sau" în același text normativ: "a) Impozitul/taxa pe clădirile nerezidențiale, datorat/datorata de persoanele fizice sau de persoanele juridice, se majorează cu o cota adițională de 31% din cota de impozit stabilită la art. 1 alin. 2 din prezenta hotărâre; b) Impozitul pe mijloacele de transport datorat de persoanele fizice sau de persoanele juridice se majorează cu o cota adițională de 50% fata de nivelul impozitului stabilit".

Reclamanta a opinat că față de modul în care legiuitorul a utilizat elementele de tehnică legislativă, invocarea acestei excepții este lipsită de substanță și logică economică formală. Fără a insista pe justificarea formulării clare a pețitului dedus judecății, nu putem să ignorăm consecințele juridice ale diferitelor scenarii privind finalitatea acestui demers procesual.

Totodată, reclamanta a mai susținut că apărările formulate pe fondul cererii se axează pe justificarea adoptării acestei măsuri din "necesitatea" creșterii fondurilor financiare ale UAT-ului. În aceeași logică argumentativă trebuie să precizăm că "rata crescută a inflației din ultimii ani" afectează în egală măsură și contribuabilii, nu doar administrația, creșterea prețurilor - clamată de intimată - reprezintă o reală provocare pentru fiecare subiect juridic contribuitor la bugetul municipiului, iar majorarea abuzivă a impozitelor și taxelor lezează profund agenții economici, persoanele juridice și persoanele fizice. Reclamanta a susținut că pârâta nu a formulat răspunsuri clare la criticile reclamantei privind primul petit al cererii. Se pare că nu are înțelegerea clară a conținutului semantic al cuvântului "criteriu." Norma stabilită de art. 489 alin. 1 din Legea nr.227/2015 pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale subliniază că stabilirea de cote adiționale se poate face " în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale". Analiza morfologică, logică și gramaticală a acestui text de lege ne arată că legiuitorul, folosind cuvântul "criterii" a avut în considerare stabilirea unui "punct de vedere, principiu, normă pe baza căruia se face o clasificare" adică un sistem de selecție, de apreciere, de departajare potrivit căruia unii contribuabili pot fi obligați să plătească cote majorate. Autoritatea locală a ignorat acest aspect și pentru că nivelul prognozat al cheltuielilor este mai mare decât volumul previzionat al veniturilor din buget a obligat pe toată lumea/toți contribuabilii să plătească cote majorate. Această abordare este lipsită de legalitate, în fapt încalcă chiar legea.

În altă ordine de idei, reclamanta a reiterat nerespectarea dispozițiilor art.7 din Legea nr.52/2003. Norma legală prevede: "(2) Anunțul referitor la elaborarea urnii proiect de act normativ va fi adus la cunoștința publicului, în condițiile alin. (1), cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de supunerea spre avizare de către autoritățile publice. Anunțul va cuprinde: data afișării, o notă de

fundamentare, o expunere de motive, un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus, un studiu de impact și/sau de fezabilitate, după caz, textul complet al proiectului actului respectiv, precum și termenul-limită, locul și modalitatea în care cei interesați pot trimite în scris propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ. "

Reclamanta a mai precizat că pârâta a depus Minuta dezbaterii publice, dar nu a depus chiar anunțul pentru a proba îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege. În concluzie, reclamanta a insistat pe nerespectarea transparenței decizionale și ne susținem cererea de a se constata nulitatea celor două acu administrative de autoritate normative.

C. Referitor la cererea de intervenție accesorie depusă de DFMT în favoarea intimății

Reclamanta a precizat că se opune admiterii în principiu a acesteia, și coparticiparea procesuală, mai ales că este evidentă similitudinea până la identitate a motivării cu cele conținute în întâmpinarea intimății.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin HCLMT nr. 511/19.11.2024 au fost stabilite criteriile pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale în anul 2025, iar prin HCLMT nr. 709/23.12.2024 au fost stabilite impozitele și taxele locale în mun. Timișoara pentru anul 2025.

Instanța constată că reclamanta a invocat ca motiv de nelegalitate al HCLMT nr. 511/19.12.2024, împrejurarea că nu cuprinde în mod concret criterii, ci reia capitole din bugetul local privind cheltuielile UAT Timișoara, care în opinia instanței constituie aspecte de oportunitate și nu de nelegalitate.

„Oportunitatea” se află în strânsă dependență cu puterea discreționară a administrației publice de a alege, după aprecierea sa, între mai multe soluții posibile ce pot fi date unui caz concret. Cu toate acestea, limita legală a dreptului de apreciere se regăsește în scopul legii astfel că instanța de contencios are competența de a verifica atât conformitatea actului administrativ contestat cu legea, cât și respectarea de către autoritatea publică emitentă a justului echilibru între dreptul subiectiv/interesul legitim privat pretins vătămât și interesul public pe care autoritatea publică este chemată să o ocrotească.

Este cunoscut că norma permisivă, în dreptul administrativ, exprimă puterea discreționară dată autorității de a acționa sau nu, libertatea de apreciere de a acționa într-un sens sau altul, ceea ce nu echivalează cu faptul că această putere poate fi utilizată abuziv, fără justificări legale ale opțiunii sale. A accepta contrariul ar însemna acceptarea excesului de putere fără nici un control al activității administrației, ceea ce este nepermis într-un stat de drept care, potrivit art. 1 alin. 4 din Constituția României, se organizează nu doar potrivit principiului separației puterilor (legislativă, executivă și judecătorească), dar și a celui al echilibrului acestora în cadrul democrației constituționale.

Dreptul de apreciere nu echivalează cu posibilitatea de a acționa abuziv, arbitrar, fără justificări legale și în afara oricărui control, exercitarea lui fiind supusă principiului proporționalității, care impune respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea are obligația să îl îndeplinească și drepturile sau interesele legitime private ce pot fi lezate prin conduita administrației. Inserând printre temeiurile acțiunii în contencios administrativ excesul de putere, art. 2 alin. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004 oferă o consacrare normativă atribuției instanței de a examina conduita autorităților publice inclusiv din perspectiva modului de exercitare a puterii discreționare și încadrării ei în limitele marjei de apreciere conferite de lege, răspunzând imperativului menținerii unui echilibru rezonabil între interesul public și drepturile subiective sau interesele legitime private ce pot fi lezate prin actele administrative.

Plecând de la aceste considerații teoretice, tribunalul constată că la adoptarea HCLMT nr. 511/2024, pârâtul a avut în vedere, la stabilirea criteriilor pentru aplicarea de cote adiționale la impozitele și taxele locale, necesitățile bugetare raportat la obiectivele principale de investiții aflate în curs de derulare. În opinia instanței, prin adoptarea acestui act administrativ, autoritatea pârâtă nu și-a exercitat în mod abuziv dreptul de apreciere, asigurând un echilibru între interesul public și interesele private, astfel că nu există temeiuri pentru anularea lui.

În ceea ce privește, HCLMT nr. 709/23.12.2024, art. 2 lit.a prin care se majorează impozitul/taxa pe clădirile nerezidențiale datorată de persoanele fizice și juridice cu o cotă adițională de 31%, tribunalul constată că potrivit art. 489 alin. 1 și 2 din codul fiscal:

„(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, urbanistice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la art. 494 alin. 10 lit. b (taxele judiciare de timbru și alte taxe de timbru.

(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% față de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu.”

Având în vedere faptul că reclamanta nu aduce critici de nelegalitate acestei hotărâri în mod separat, instanța, constatând că pârâtul a respectat dispozițiile alin.2 antecitate, că la adoptarea hotărârii au fost respectate dispozițiile art. 7 din Legea nr. 52/2003 și că HCLMT nr. 511/2024 este apreciată ca fiind legală, va respinge și cererea de anulare parțială a HCLMT nr. 709/23.12.2024.

Ca urmare a respingerii acțiunii principale, în temeiul art. 67 C.pr.civ. urmează a fi admisă cererea de intervenție accesorie în favoarea pârâtului, cerere formulată de Direcția fiscală a mun. Timișoara.

În act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea precizată formulată de **reclamanta** DEMARK CONSTRUCT SRL, având sediul procedural ales în mun. Timișoara, str. Lucian Blaga, nr. 1, etaj 1, ap. 13, jud. Timiș, în contradictoriu cu **pârâta** CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA, cu sediul mun. Timișoara, Bd. C.D. Loga, nr. 1, jud. Timiș, având ca obiect - **anulare act administrativ**.

Admite cererea de intervenție accesorie în interesul pârâtului formulată intervenienta DIRECTIA FISCALA A MUNICIPIULUI TIMISOARA, cu sediul în mun. Timișoara, str. Aristide Demetriade, nr. 1, jud. Timiș.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare. Cererea se va depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată azi, 07 Noiembrie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Gabriela BARAGAN

Grefier,
Maria-Nicoleta BADERCA

Red. G.B/05.12.2025
Tehnored. M.N.B/10.11.2025
5 ex. – 3 com.